

2. Specializované mapy pro populační prognózu: suburbánní zóna Prahy

Prvním případovým územím a zároveň regionem, pro který je v rámci projektu realizována jedna z populačních prognóz, je suburbánní zóna Prahy. Zázemí hlavního města představuje dlouhodobě území s nejintenzivnějším rozvojem suburbanizačního procesu. První projevy suburbanizace souvisí s rozvojem Prahy v období industrializace a mnoho suburbánních sídel prošlo bouřlivým stavebním i populačním vývojem zejména v období první republiky. Jednalo se především o tzv. *železniční suburbia*, například na benešovské, plzeňské nebo kolínské trati. Dlouhodobě a nepřírozeně potlačená decentralizace rezidenční (ale i komerční) funkce se v průběhu 20. století znovu projevila v 90. letech. Na toto období je zaměřeno také mapování procesů bytové výstavby a vývoje přirozené měny a migrace ve druhé kapitole. Všechny analýzy a mapové výstupy zároveň slouží jako podklady pro populační prognózu suburbánní zóny Prahy do roku 2030.

Řešené území, které považujeme dohromady s územím hlavního města za metropolitní region Prahy (*Pražský metropolitní region*), vychází z vymezení zón suburbanizace popsané zevrubně v předcházející kapitole. V rámci tohoto úkolu byly vymezeny tři suburbánní zóny Prahy s rozdílnou intenzitou bytové výstavby a hrubé míry přistěhování z jádrového města (Prahy). Vymezení je patrné na mapovém listu 1.1. Pro vlastní realizaci prognózy Pražského metropolitního regionu bylo následně vybráno území celých obvodů *obcí s rozšířenou působností* (ORP), ve kterých převládá výskyt pražských suburbií. Území nyní odpovídá spíše tzv. *overbounded* regionu, tedy je v něm zahrnuta i řada obcí, u kterých nedošlo ve sledovaném období k intenzivní suburbanizaci. V budoucnosti se dá ovšem předpokládat další rozšiřování suburbánní zóny hlavního města především tzv. *sousedskou difuzí*. Zařazení širšího území je tedy vzhledem k charakteru řešeného problému oprávněné a žádoucí. Vymezení území na základě obvodů ORP je využito pro všechny mapy v následující kapitole.

Ve druhé kapitole je zařazeno celkem sedm mapových listů, které jsou seřazeny na základě časového vývoje metropolitního regionu. První mapa je věnována typologii populačního růstu obcí suburbánní zóny Prahy mezi lety 1921-2011 (mapový list 2.1). Další tři mapy jsou vztaženy k období post-socialistické suburbanizace a mapují vývoj jednotlivých komponentů populačního vývoje od 90. let 20. století doposud. Mapu přirozené měny a migrace (mapový list 2.2) doplňuje typologie obcí podle věkové struktury (mapový list 2.3). Na údaje o realizované bytové výstavbě (mapový list 2.4) navazuje mapa věnující se potenciálu obcí metropolitního regionu k plánované zástavbě zpracovaná z územních plánů jednotlivých obcí (mapový list 2.5). Potenciál budoucí výstavby je do značné míry obsažen v dostupnosti území jednotlivých obcí metropolitního regionu. Dostupnost je měřena alternativně pro hromadnou dopravu a individuální automobilovou dopravu (mapový list 2.6). Soubor map je zakončen syntetickou mapou, která zobrazuje jednak výsledky populační prognózy, jednak diferenciaci obcí podle rozvojového potenciálu pro budoucí suburbánní rozvoj (mapový list 2.7).